

निवापः

निविड्

निवृत्तिः

निवसतिः, क्त्वि, (निवसत्यत्रेति । नि + वस् +
 “वहिवस्यतिभ्यश्चित् ।” उणा० ४ । ६० । इति
 अतिच् ।) गृहम् । इति शब्दरत्नावली ॥
 निवसयः, युं, (निवसत्यत्रेति । नि + वस् + आधारे
 अच् ।) ग्रामः । इति हेमचन्द्रः । ४ । २३ ॥
 निवसनं, क्त्वि, (न्युष्यतेऽत्र । नि + वस् + आधारे
 ल्युट् ।) गृहम् । इति शब्दरत्नावली ॥ वक्ष्यम् ।
 इति हलायुधः ॥ (यथा, गोः रामायणे । २ । ३७ ।
 “द्वितीयं च परीदधौ चौरमादाय मैथिली ।
 चौरस्याकुशला देवी सम्यग्विवसने शुभा ॥”)
 निवहः, युं, (नितरासृजते इति । नि + वह +
 युञ्जोति चः ।) सङ्घः । इत्यमरः । २ । ५ । ३८ ॥
 (यथा, पञ्चतन्त्रे । ५ । ८ ।
 “सुकुलं कुशलं सुजनं
 विहाय कुलकुशलशीलविक्रयेऽपि ।
 आटो कल्पतराविव
 नित्यं रञ्जन्ति जननिवहाः ॥”
 नितरां वहतीति । नि + वह + पचाद्यच् ।)
 सप्तवायुनागतावायुविशेषः । यथा,—
 “निवहो यत्र वातेशः केवाश्चिन्न सुखप्रदः ।
 न प्रचक्षो न च ऋदुः प्रमादी च प्रभङ्गनः ॥”
 इति ज्योतिषम् ॥
 निवातः, चि, (नितरां वाति गच्छत्यत्र । नि + वा
 + अधिकरणे क्तः ।) आश्रयः । निवासः ।
 (निवृत्तो वातो यस्मिन् ।) अवातः । वातशून्यः ।
 (यथा, रघुवंशे । ३ । १७ ।
 “निवातपद्मस्मितेन चक्षुषा
 वृषस्य कान्तं पिततः सुताननम् ।
 मञ्जोदधेः पूर इवेन्द्रदर्शनात्
 गुरुः प्रहर्षः प्रबभूव नात्मनि ॥”)
 शृङ्खामेढं वर्मम् । शृङ्खल न भिद्यते यत् वर्मं
 कवचम् । इत्यमरभरतौ । ३ । ३ । ८४ ॥
 निवातकवचः, युं, दैवविशेषः । स तु हिरण्य-
 कशिपोः पौत्रः संहारदुष्टः । इत्यम्बिपुराणम् ॥
 (निवातं शृङ्खामेढं कवचं येषामिति । दानव-
 विशेषे, युक्तिज्ञो बहुवचनान्तः । ते तु इन्द्रादि-
 ष्टेनाच्छुनेन निवृत्ताः । यथा, महाभारते । ३ ।
 १६८ । ७०—७२ ।
 “ततो मामश्रुवीद्राजन् । प्रहस्य वनवृषदा ।
 नाविशङ्कन्तवास्तीति त्रिभु कोकेयु किञ्चन ॥
 निवातकवचा नाम दानवा देवशत्रवः ।
 सप्तस्रकुशिसाम्प्रित्य दुर्मं प्रतिवसन्तुत ॥
 तिस्रः कोच्यः सप्ताश्रिता सुल्यरूपवल्गप्रभाः ।
 तांस्तत्र जहि कौन्तेय । गुरुर्धैर्येभ्यो भविष्यति ॥”
 एतद्विवरणविस्तृतिस्तु तत्रैव विशेषतो द्रष्टव्या ॥
 निवापः, युं, (नितरासृजते इति । नि + वप + चञ् ।)
 ऋतोद्देशकदानम् । तत्पथ्यायः । पिष्टदानम् २ ।
 इत्यमरः । २ । ७० । ११ । पिष्टतर्पणम् ३ । इति हेम-
 चन्द्रः । ३ । ४० ॥ निवपनम् ४ पिष्टदानकम् ५ ।
 इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रघुवंशे । ८ । ८६ ।
 “अपशोकमनाः कुटुम्बिनौ
 अयुशुक्लौ निवापदत्तभिः ॥”)

दानमात्रम् । यथा । “वेभ्यो निवापाङ्गलयः
 पितृणाम् ॥” इति भरतः । (न्युष्यते वीज-
 मस्मिति ।) चेत्रम् । इति गीतकण्ठः ॥ यथा,
 महाभारते । ३ । २०६ । ६ ।
 “अवनिं प्रमदा गात्र निवापं बहुवाचिकम् ।
 तत्ते विप्र । प्रदास्यामि न तु वर्मे सक्कुलम् ॥”
 निवारः, युं, निवारणम् । इति निपूर्ववृधातो-
 भांनि चञ्प्रत्ययनिष्पन्नः ॥
 निवारणं, क्त्वि, (नि + वृ + णिच् + करणे ल्युट् ।)
 निषेधेन वारणम् । निराकरणम् । यथा,—
 “यदाकृतो धर्मे इतीतरस्थितो
 न मन्यते तस्य निवारणं जनः ॥”
 इति श्रीभागवते प्रथमस्कन्धः ॥
 निवारितः, चि, (नि + वृ + णिच् + क्तः ।) छत-
 निवारणः । यथा,—
 “निवारितास्त्रिण मञ्जोदधेऽश्विने
 निरीतिभावं गमितेऽतिरुच्यते ॥”
 इति नैषधे । १ । ११ ॥
 निवाच, तु क स्तृत्वाम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (अदन्त पुरां परं-सकं-सेट् ।) अनिनिवासत् ।
 स्तृतिराच्छादनम् । निवासयति यच्चिन्नं चीना-
 युक्तमिति हलायुधः । इति दुर्गादासः ॥
 निवासः, युं, (निवसति अस्मिन् । नि + वस् +
 अधिकरणे चञ् ।) गृहम् । इति हेमचन्द्रः ।
 ४ । ५७ ॥ (यथा, विष्णुपुराणे । १ । १२ । ८४ ।
 “तत्र तत्र प्रजाणां हि निवासं समरोचयत् ॥”
 आश्रयस्थानम् । यथा, भागवते । १ । ११ । २७ ।
 “अथो निवासो यस्त्रोरः पानपात्रं सुखं दृश्याम् ।
 गृहयो लोकापालानां वारङ्गाणां पदामुजम् ॥”
 वक्ष्यम् । यथा, हरिवंशे । १२१ । ४० ।
 “नमसर्मेनिवासाय नमस्ते धीतवाससे ॥”
 भावे चञ् । वारः । यथा, महाभारते ।
 १ । १८६ । ६ ।
 “कुम्भकारस्य शालायां निवासं चक्रिरे तदा ॥”)
 निवाची, [न्] चि, (निवसतीति । नि + वस् +
 णिनि ।) निवासविशिष्टः । निवासकर्ता । यथा,—
 “ते तु काशरमश्रित देवरः पतिवतुकले ।
 धन्याः काञ्चीनदीतीरे कान्यकुब्जनिवाचिनः ॥”
 इति काशोदयः ॥
 निविड्, चि, (नितरां विड्तीति । नि + विड्
 आक्रोशे + क ।) निरवकाशम् । तत्पथ्यायः ।
 निरन्तरम् २ निविरीयम् ३ घनम् ४ । चान्द्रम् ५
 नीरन्तम् ६ बहुलम् ७ दृढम् ८ मादम् ९
 आविरलम् १० । इति हेमचन्द्रः । ६ । ८२ ॥
 (यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ३२० ।
 “निविड्वदितो बहुगतां श्वोतत्सक्तनापित-
 यजनानाम् ॥”
 यथा, च रघुवंशे । ६ । ५८ ।
 “तस्यापरेष्वपि ऋगेषु शरान् सुतुषोः
 कर्णांशेभ्यो विभिदे निविडोऽपि सृष्टिः ॥”
 नाशिकाया नतम् । नि + “नेविड् च विरी-
 यचौ ।” ५ । २ । ३२ । इति विड्च् । अय-

टीटम् । “तद्योगात् नाशिका निविडा ।” इति
 सिद्धान्तकौमुदी ।)
 निविरीयं, चि, (नि गता नाशिका यस्य । “नेवि-
 ड् च विरीयचौ ।” ५ । २ । ३२ । इति विरी-
 यच् । अयटोः । इति आकरणम् ।) निवि-
 ड्म् । इति जटाधरः । (यथा, माघे । ७ । २० ।
 “उदनिविरीयनितम्भारखेदि ॥”)
 निविटं, चि, (नि + विश + क्तः ।) निवेष्टुक्तम् ।
 (यथा, कुमारसम्भवे । ५ । ३१ ।
 “भवन्ति सान्ध्यापि निविष्टचेतसां
 वपुस्त्रिषेध्वलिगौरवाः क्रियाः ॥”)
 आविष्टम् । प्रविष्टम् । यथा,—
 “उदुगच्छपरिवारो नायकोऽप्यीवधीना-
 मन्वतमयशरीरः कान्तियुक्तोऽपि चक्रः ।
 भवति विकलवर्त्मिर्मूर्खं प्राप्य भानोः
 परसदननिविष्टः को लघुत्वं न याति ॥”
 इत्युद्भटः ॥
 (पावडम् । यथा, देवीभागवते । १ । १५ । ४५ ।
 “बहोऽहमिति मे बुद्धिर्नापसर्पति चित्ततः ।
 संसारवासनाजाले निविष्टा दृग्गामिनी ॥”
 स्थितम् । यथा, रामायणे । १ । ५ । ५ ।
 “कौशलो नाम सुहितः स्त्रीतो जनपदो महान् ।
 निविष्टः चरयूतीरे प्रभूतधनधान्यवान् ॥”)
 निवीतं, चि, (निवीयते स्मृति । नि + ये आच्चा-
 दने + क्तः । सन्प्रसारणम् ।) आच्छादनवक्ष्यम् ।
 उङ्गनी इति भाषा । तत्पथ्यायः । प्राहृतम् २ ।
 कच्छलक्षितयज्ञश्चने, क्त्वि । इत्यमरः । १ । ७ ।
 ५० ॥ यथा,—
 “उपवीतं भवेन्नित्यं निवीतं कच्छस्यनम् ॥”
 इति कुम्भपुराणम् ॥
 निवीती, [न्] युं, (निवीतमस्यास्तीति ।)
 निवीतयुक्तः । कच्छलक्षितयज्ञश्चत्रविशिष्टः ।
 यथा,—
 “ज्ञतोपवीती देवेभ्यो निवीतो च भवेत्ततः ।
 मनुश्यांस्तर्पयेद्भक्त्या ऋषिपुत्राशुर्वीक्षया ॥”
 इत्याह्निकतत्त्वम् ॥
 निवृत्तं, चि, (निव्रियते आच्छादते स्मृति । नि +
 वृ + क्तः ।) निवीतम् । उङ्गनी इति भाषा ॥
 इत्यमरटीकायां खामी ॥ परिवेष्टितम् । इति
 हेमचन्द्रः ॥
 निवृत्तः, चि, (नि + वृत् + क्तः ।) निवृत्ति-
 विशिष्टः । विरतः । यथा, श्रीभागवते । १० । १ । ४ ।
 “निवृत्ततर्पणपथीयमाग-
 न्नीयध्याच्छोचमनोऽभिरामात् ।
 क उतमश्लोकमुखाशुवादात्
 पुमान् विरञ्च्यते विना प्रमुखात् ॥”
 निवृत्तात्मा, [न्] युं, (शरीरवन्धनात् निवृत्त
 आत्मा स्वरूपं यस्येति ।) विष्णुः । (यथा,
 महाभारते । १३ । १४६ । १८ ।
 “आवर्तनो निवृत्तात्मा संवृतः संप्रतर्ह्यः ॥”)
 निवृत्तिः, क्त्वि, (नि + वृत् + क्तञ् ।) निवृत्तिः ।
 अप्रवृत्तिः । तत्पथ्यायः । उपरमः २ विरतिः ३